

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. října 2022 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Přemysla Pechláta a přísedících Bc. Petra Zikeše a Bc. Dušana Václavíčka

takto:

Obžalovaný: [celé jméno obžalovaného]
narozený dne [datum] v [obec], starobní důchodce, trvale bytem [adresa],
je vinen, že:

dne 19. listopadu 2008 v Liberci, jako znalec jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. července 1997 pod sp. zn. Spr 2273/97 pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace ocenění nehmotných aktiv a práv, tržní ceny podniků, byl na základě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č. j. 38 Nc 65/2008-10 ze dne 26. srpna 2008, v souladu s návrhem společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., IČ: 250 23 144, se sídlem Jablonec nad Nisou, U Stadionu 4904/5 (nyní Fotbalový Klub Jablonec, a. s.), ustanoven k vypracování znaleckého posudku "na stanovení hodnoty majetkových práv vázaných ke kmenu pojištěnců (hráčů fotbalového klubu) z uzavřených pojistných smluv pro účely ocenění nepeněžitého vkladu do základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., IČ: 250 23 144, se sídlem U Stadionu 4904/5, 466 01 Jablonec nad Nisou", a záměrně vypracoval písemný znalecký posudek, zapsaný v jeho znaleckém deníku pod pořadovým číslem 783/58/08, jímž pomocí dvou metod, a to metody "diskontovaných peněžních toků" za současného použití metody "poměr P/E" sloužící k ověření správnosti výpočtu dle první metody, zcela chybným a ekonomicky nesmyslným způsobem stanovil hodnotu nepeněžitého vkladu do základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. - majetkových práv vázaných ke kmenu pojištěnců z uzavřených pojistných smluv na částku 320 413 000 Kč, ačkoliv jeho skutečná hodnota činila maximálně 3 020 015,53 Kč, tedy nadhodnotil výši nepeněžitého vkladu o částku nejméně 317 392 984,47 Kč, ačkoliv věděl, že jím vypracovaný posudek slouží k ohodnocení nepeněžitého vkladu do základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., a na jeho základě

mimořádná valná hromada společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. dne 18. prosince 2008 rozhodla o navýšení základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. ze 30 000 000 Kč na 350 400 000 Kč, tedy o částku 320 400 000 Kč, odpovídající údajné hodnotě nepeněžitýho vkladu dle znaleckého posudku obžalovaného, ve formě úpisu 3 204 kusů kmenových akcií na jméno v celkové nominální hodnotě 320 400 000 Kč ve prospěch akcionáře [celé jméno svědka], narozeného dne [datum], v důsledku čehož byla snížena majetková účast Města Jablonec nad Nisou, jakožto akcionáře společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. vlastníčího 102 kusy akcií na jméno, z původních 34% akcií na nových 2,97% akcií, čímž poškozenému Městu Jablonec nad Nisou, IČ: 002 62 340, se sídlem Jablonec nad Nisou, Mírové náměstí 3100/19, způsobil škodu ve výši 58 081 000 Kč, představovanou rozdílem mezi hodnotou 102 kusů kmenových akcií na jméno vlastněných poškozeným Městem Jablonec nad Nisou před zvýšením základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., a hodnotou 102 kusů kmenových akcií na jméno vlastněných poškozeným Městem Jablonec nad Nisou po zvýšení základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s.,

tedy

jako znalec podal nepravdivý znalecký posudek a způsobil tak značnou škodu,

čímž spáchal

trestný čin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 175 odst. 1, odst. 3 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného dne 31. prosince 2009 (dále jen, „tr. zákon“),

a odsuzuje se

za trestný čin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 175 odst. 1, odst. 3 tr. zákona z tohoto rozsudku a dále za trestný čin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 175 odst. 1, odst. 3 tr. zákona z rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 6 T 85/2019-2714 ze dne 16. června 2020, který ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 7. dubna 2021, č. j. 31 To 414/2020-2755, nabyt právní moci dne 7. dubna 2021,

podle § 175 odst. 3 tr. zákona za užití § 35 odst. 2 tr. zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 9 (devíti) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 53 odst. 1 tr. zákona se dále obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 150 000 Kč (jedno sto padesát tisíc korun českých).

Podle § 54 odst. 3 tr. zákona se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona se dále obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika v trvání 7 (sedmi) roků.

Podle § 35 odst. 2 tr. zákona se zároveň zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci č. j. 6 T 85/2019-2714 ze dne 16. června 2020, který ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 7. dubna 2021, č. j. 31 To 414/2020-2755, nabyt právní moci dne 7. dubna 2021, který nabyt právní moci dne 27. června 2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. V průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav uvedený shora ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení shodně se svou výpovědí z přípravného řízení vypověděl, že se necítí být vinen, neboť se v žádném případě nejednalo o úmysl. On v žádném případě nepoškodil klub, neboť podle účetní závěrky za rok 2007 je uváděna hodnota vlastního kapitálu zápornou hodnotou cca 9 milionů Kč a po zápisu nehmotného vkladu do obchodního rejstříku pak závěrka za rok 2008 vykazuje kladnou hodnotu cca 280 milionů korun. Tato skutečnost je pro klub významná, neboť od 1. ledna 2008 začal platit nový zákon o insolvenční. Kdyby fotbalový klub s ohledem na zápornou hodnotu vlastního kapitálu musel sám na sebe podat insolvenční návrh, což by jinak v situaci před zvýšením základního kapitálu musel, tak by to mohlo vést až k jeho zániku. Poškození akcionářů rovněž odmítá, neboť akcionáři navýšení základního kapitálu odhlasovali na valné hromadě 100% všech hlasů a nikdo z akcionářů nenapadl usnesení valné hromady o zvýšení základního kapitálu u soudu. Hodnota akcií podle závěrky za rok 2007 by vykazovala zápornou hodnotu, což nemá žádnou smysluplnou ekonomickou interpretaci a uvádí se obvykle hodnota nula. Naopak navýšením vlastního kapitálu pak byla vykazována hodnota akcií určitou nominální hodnotou. Ohodnocení nepeněžitěho vkladu Doc. Bradou se mu jeví jako ekonomicky nesmyslné, neboť hodnota práv k předmětnému pojištění je značně odlišná od hodnoty ročního pojistného. Způsob ocenění přitom odráží subjektivní pohled hodnotitele. Zvýšením základního kapitálu přitom došlo k výraznému zlepšení ekonomické pozice akciové společnosti. Domnívá se, že to byl záměr pana [celé jméno svědka] zaplatit pojistné a získat tak prostředky k navýšení základního kapitálu, kde by navýšil svůj podíl. Uměrně tomu poklesl podíl města, které by tak mělo být poškozeno, a proto by v takovém případě očekával, že na valné hromadě, která schvalovala navýšení, svůj nesouhlas město projeví, což se ale nestalo. Ke svým osobním poměrům dále uvedl, že je ve starobním důchodu, vlastní byt a auto, je ženatý, má syna, který už je ale dospělý a má vlastní rodinu. Dluhy nemá, návykové látky neužívá.

3. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že byl v tehdejší době starostou města Jablonce nad Nisou Tyto záležitosti se prováděly rozhodováním a usnesením v radě města. Byl zřejmě na základě usnesení, které rada dala, povinen jako starosta podepsat zákonné usnesení, včetně jeho rozhodnutí. Město tehdy vlastnilo provozní prostředky toho klubu, hřiště, zázemí. Neví, jak na tom bylo město jako takové z hlediska podílu akcií, má pocit, že ve společnosti podíl jako akcionář nemělo. Myslí si, že město akcionářem nebylo, bylo vlastníkem všech nemovitostí. Ty pronajímali akciové společnosti. Neví, jestli tam byl pan [celé jméno svědka] jediným akcionářem, ale myslí si, že ten klub určitě nevlastnili. Pakliže byl svědek soudem seznámen se skutečností, že město bylo před transakcí vlastníkem zhruba třetiny akcií, pak na to svědek zareagoval tak, že je to pořád pod nějakou úroveň 50 %, takže jestli to bylo třicet nebo tři, to bylo jedno, to bylo pod jeho rozlišovací schopnost. Skutečně jako město rozhodovali jenom o majetku, nikoliv o tom, co se v klubu děje.

4. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že se tehdy každý rok vykazovala ztráta, tak se muselo přijít za akcionáři, aby buď zvýšili základní jmění, nebo to dát do insolvence. On byl tehdy dvoutřetinovým vlastníkem, který ten klub chtěl dál vlastnit i přesto, že měli opakovaně záporné hospodářské výsledky. Třetinový akcionář bylo město Jablonec. Řešili to formou navýšení základního jmění na základě navýšení hodnoty hráčů, ocenění znaleckým posudkem a zápisem do obchodního rejstříku. Soud v Liberci vybral znalce Ing. Šmídu, který udělal ocenění, a na základě toho se navýšilo základní jmění. Toto bylo předmětem zkoumání auditora FAČR proto, aby získali licenci v profi fotbale, a samozřejmě pak, když šli do Evropy, takto zkoumali mezinárodní auditori, které určila UEFA. Prošli. Město nemělo zájem pokračovat v klubu, který vykazoval záporný hospodářský výsledek. Neví, kdo tu transakci vymyslel. Asi požádali nějakou právní kancelář, která řekla, jaké existují možnosti záchrany toho klubu. Město řeklo, že zůstane vlastníkem stadionu, oni byli nájemcem. Nepamatuje si, že by s obžalovaným jednal, ale možné to je. Do nacenění vkladu znalci nikdo nemluvil. Fotbalový klub Jablonec nevlastní žádný majetek mimo práva hráčů. To znamená, že hodnota klubu je licence na profesionální první ligu a

profesionální smlouvy s hráči na dobu určitou. Mají s hráčem smlouvu a Transfermarkt dává v podstatě směr, jak jsou ohodnoceni jednotliví hráči. Nechce odhadovat hodnotu klubu v roce 2008, protože ani dnes neví, jakou ten klub má hodnotu. Zadarmo by ten klub samozřejmě nikomu nenechával. V současné chvíli by vzhledem k sumám FC Plzeň za ten klub chtěl částku v desítkách nebo stovkách milionů korun. Pokud by tehdy řekl, že všechny ty hráče prodá do [obec], tedy že Jablonec už nebude hrát profi fotbal, tak si myslí, že by nějakou hodnotu měl, protože to pak ukázal ten znalecký posudek, když pan znalec ohodnotil ty hráče. Není ale schopen říci, jaká hodnota by to byla. Nikdo na právech poškozen nebyl, v podstatě se jen změnila akcionářská struktura.

5. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že předmětem bylo pojištění hráčského kádru ve prospěch klubu. Jednal asi s panem [příjmení], který v té době v [příjmení] působil, a s pány [celé jméno svědka] a [příjmení], jakožto sportovním ředitelem. Byli osloveni, vypracovali nabídku na pojištění hráčského kádru. Klient se rozhodl, že toto pojištění bude realizovat a oni sjednali pojistnou smlouvu. Ta smlouva se pravidelně každý rok aktualizovala, i v průběhu roku, jak se měnil kádr. Byly tam nějaké pojistné události, ze kterých bylo vypláceno pojistné plnění. Jejich servis zahrnoval i toto. Pojistníkem byl FK Baumit Jablonec, pojištěnými byli hráči klubu, pojištěným ve smyslu beneficentem, kdo dostává plnění, byl FK Baumit Jablonec a pojistitelem byla Česká podnikatelská pojišťovna. Dodatek ze srpna 2008 byl na žádost pana [celé jméno svědka], který byl akcionářem klubu a chtěl, aby vystupoval jako ten, kdo to pojištění platí. Maximální částka pojistného plnění byl součet ročních mezd jednotlivých hráčů, kteří byli pojištěni. U pojištění ukončení kariery v důsledku úrazu nebo nemoci se vycházelo u každého hráče z jeho odhadované tržní ceny. To byla buď tabulková cena, nebo hodnota, za kterou ho klub koupil, případně u perspektivních hráčů nebo reprezentantů částka, za kterou by ten klub ho byl schopen prodat. Také existuje fotbalový server s názvem transfermarkt.de, který sleduje různé parametry výkonosti jednotlivých hráčů a na základě toho ho hodnotí na nějakou částku a pojišťovny toto víceméně akceptují.

6. Svědek [celé jméno svědka] vypověděl, že pojištěny byly benefity hráčů v případě, že by utrpěli zranění. Byla to jakási úrazová pojistka a pojišťuje se tam příjem hráčů v případě, že utrpí nějaký úraz. Fotbalový klub chce mít jistotu, že nebude případně hráčům nějakou velkou částku platit ze svého, a proto si sjedná pojistnou smlouvu. Na té pojistné smlouvě se nedá vydělat. Je to takzvané škodové pojištění, tedy musí se stát škoda a pak je vyplacena nějaká částka. Není to žádné spoření, nebo že by se ty peníze nějakým způsobem úročily. Musí dojít ke škodě asi tak stejně, jako když máte pojištěnou třeba nemovitost a ta vyhoří. Byl tam stanoven i celkový strop za všechny hráče dohromady, tato suma potom je základem pro výpočet pojistného. Situace, kdy by byl ten strop prolomen, jej nenapadá.

7. Znalec Doc. Ing. Jaroslav Brada, Dr. (znalec v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování majetkových práv a pohledávek) v úvodu své výpovědi nejprve zrekapituloval závěry jím zpracovaného znaleckého posudku, ve kterých uvádí, že smyslem peněžního či nepeněžního vkladu do základního kapitálu společnosti je poskytnout společnosti majetek, který může být využit při podnikatelských aktivitách obchodní společnosti. Vkladem smlouvy zabezpečující pojištění hráčů do základního kapitálu získala společnost FK BAUMIT Jablonec, a. s. majetkový prospěch ve formě, že nemusí ze svých vlastních prostředků tyto náklady (pojistné) hradit pojišťovně, a to v rozsahu daném smluvní dokumentací. Tržní cenou pojištění hráčů je tak výše pojistné částky, kterou je nutno na trhu zaplatit za takové pojištění hráčů. Metoda diskontovaných peněžních toků je základní oceňovací metodou, která se používá při oceňování majetku (i tzv. majetkových práv), který je schopen přinášet toky majetkového prospěchu svým vlastníkům. Metoda P/E je tzv. metoda tržního porovnávání, kdy jsou s využitím informací získaných z veřejných kapitálových trhů či z provedeného ocenění obchodního závodu zjišťovány parametry P („cena“) a E („výnos“). Oceňovací postup zvolený obžalovaným za využitím čisté současné hodnoty byl ekonomicky nesmyslný, neboť je chybně

stanovena délka období, po které trvá tok majetkového prospěchu, na pět let, zatímco zákon o oceňování povoluje pouze jeden rok, a dále je chybný i oceňovací vzorec, který dnešní velikost (tj. tzv. čistou současnou hodnotu) sumy peněžních částek přijatých v budoucnu zvyšuje, namísto toho, aby ji snižoval. Ekonomicky nesmyslně je konstruována diskontní míra, která vychází z ekonomického názoru, že investice do nákupu pojištění hráčů je porovnatelná s investicí do nákupu profesionálního sportovního klubu. Dále je ekonomicky nesmyslně předpokládán kladný tok plateb plynoucí ze skutečného pojištění hráčů v situaci, kdy v případě tzv. bezeškodního průběhu pojištění je ve znaleckém posudku obžalovaného předpokládán peněžní tok ve výši 149 970 00 Kč a ekonomicky nesmyslně a navíc bez jakéhokoliv zdůvodnění je předpokládán tok plateb, kdy v případě tzv. škodního průběhu pojištění ve výši 149 970 000 Kč, což je maximálně možná částka, kterou lze dle indikativní nabídky pojištění čerpat jako důsledek pojistné události. Použitý oceňovací postup ve znaleckém posudku obžalovaného je tak proveden chybným a ekonomicky nesmyslným způsobem, a proto je ekonomicky chybný a nesmyslný i závěr, na jehož základě jsou hodnoty oceňovaných práv zjištěny ve výši 321 635 921 Kč, de facto jde pouze o "operace s čísly" nemající jakoukoliv ekonomickou logiku. Ke dni 19. listopadu 2008 byla hodnota nepeněžitěho vkladu do základního kapitálu společnosti FK BAUMIT Jablonec, a. s. nejvýše 2 254 461 Kč. Množství věcných chyb ve znaleckém posudku obžalovaného je dle znalce naprosto mimořádně vysoké, navíc, z pohledu ekonomického (a ostatně i z pohledu tzv. „zdravého selského rozumu“) je naprosto vyloučeno, aby jakýkoliv znalecký posudek ocenil sumu maximálně možných peněžních částek přijatých v budoucnu několikanásobně vyšší peněžní částkou, nežli je součet v budoucnu maximálně možných přijatých plateb. Nad rámec těchto závěrů pak znalec v rámci svého výsledku u hlavního líčení doplnil, že pokud bychom kupovali například stírací los, který stojí sto korun, na který je možno vyhrát maximálně milion korun, tak nemůže být tržní cena tohoto losu 5 milionů, bez ohledu na to, jestli vyhraje, nebo ne. Hodnota vkladu v žádném případě nemůže být mnohonásobek toho, co může společnost dostat za to pojištění, to prostě nejde. Nicméně, pro tu akciovou společnost to výhodné bylo, protože nemusela platit to pojistné. K čemu tento postup mohl vést, to je otázkou, pokud by například v té společnosti byl nějaký luxusní majetek, tak ten, kdo tam tento vklad vložil, by se stal velmi významným akcionářem, mohl dělat s tou společností, co by chtěl. Ta akciová společnost nicméně měla vážné ekonomické problémy a tím, že došlo k navýšení základního kapitálu, z toho ani společnosti nemohla vzniknout škoda, pouze prostě vznikl falešný obraz o hospodaření této společnosti. Věřitelé společnosti nemohli být touto transakcí poškozeni, protože ke dni 31. prosince 2007 společnost vykazovala hospodářský výsledek mínus devět milionů korun, přičemž na majetek každé společnosti mají nárok majitelé a věřitelé. To, čemu se říká vlastní kapitál, jsou závazky společnosti vůči majitelům (akcionářům). To, co jsou cizí zdroje, jsou závazky vůči věřitelům. Ten záporný kapitál jinak ekonomicky řečeno říká, že aby ta společnost byla schopna zaplatit svým věřitelům, tak by tam ještě vlastníci (akcionáři) museli vložit částku devět milionů Kč. V tomto posuzovaném případě se tedy stalo to, že společnost nebyla schopna zaplatit věřitelům už před navýšením základního kapitálu, a proto věřitelé touto transakcí nebyli poškozeni. Podle účetních výkazů byla společnost v podstatě bezcenná. Město Jablonec nad Nisou mělo málo předtím a málo mělo i potom. Jeho majetek v podobě akcií byl pořád stejný, jenom tam byly navíc vloženy ty tři miliony korun. Poškodit společnost znamená poškodit majitele, nebo věřitele. Společnost je z technického hlediska majetek, na který mají nárok majitelé a věřitelé. Na tržní hodnotu akcií tato transakce neměla vliv, protože pokud by se ta společnost kupovala, tak se jde na hmotnou cenu bez ohledu na to, co je napsáno ve výkazech a majetky, které by tam třeba byly, se oceňují reálnými cenami, protože účetnictví tyto ceny obvykle zachycuje historicky. Nominální hodnota akcie z tohoto pohledu neznamená vůbec nic. Vzhledem k tomu, že měla společnost záporný kapitál, tak tržní hodnota těch akcií byla teoreticky nulová, ale záporný vlastní kapitál mají i slavné fotbalové kluby a jejich cena nula není, protože účetní výkazy nezohledňují věci jako fanouškovská základna, sponzoři, cena oblíbenosti, apod. Typicky se také v účetnictví neobjevují tzv. podmíněná aktiva, například právo v budoucnu něco

uplatnit. Pokud to není možné ocenit dnes, tak se to do toho účetnictví obvykle nedává. Hráčské smlouvy znalec neviděl, zahrnuty tam nebyly. Účetní hodnota proto nemusí odpovídat hodnotě tržní, tu by mohl stanovit znalecký posudek, jenž by v tržní hodnotě zohlednil i cenu hráčů, ta se dá určit. Pokud by tržní hodnota společnosti nebyla nulová, respektive byla kladná, pak touto transakcí byl poškozen menšinový akcionář, společnost poškozena být nemohla, ta maximálně ušetřila tři miliony korun.

8. Znalec Prof. Ing. Vladimír Smejkal, CSc., LL.M., Dr. (znalec v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace oceňování podniků, know-how, majetku, jmění, vkladů a další) v úvodu své výpovědi nejprve zrekapituloval závěry jím zpracovaného znaleckého posudku, ve kterých uvádí, že tržní hodnota společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. ke dni 17. prosince 2008 činila dle účetnictví společnosti – 44 974 tis. Kč, se započtením hodnoty hráčského kádru pak + 187 097 tis. Kč. Tržní hodnota společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. po zvýšení základního kapitálu, k němuž došlo dne 17. prosince 2008, pakliže je zohledněna skutečná hodnota nepeněžitého vkladu, činila dle účetnictví společnosti – 41 954 tis. Kč, se započtením hodnoty hráčského kádru pak + 190 117 tis. Kč. Akcionář [celé jméno svědka] byl před zvýšením základního kapitálu vlastníkem 66% akcií na společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., po zvýšení pak vlastníkem 97,03% akcií, město Jablonec nad Nisou bylo před zvýšením základního kapitálu vlastníkem 34% akcií na společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., po zvýšení pak vlastníkem 2,97% akcií. Hodnota akcií vlastněných akcionářem [celé jméno svědka] před zvýšením základního kapitálu činila v případě zohlednění skutečné hodnoty nepeněžitého vkladu a se započtením hodnoty hráčského kádru celkem 123 484 tis. Kč, po zvýšení základního kapitálu pak celkem 184 585 tis. Kč, tedy tržní hodnota akcií tohoto akcionáře stoupla v důsledku uvedené transakce o 61 101 tis. Kč. Hodnota akcií vlastněných akcionářem Město Jablonec nad Nisou před zvýšením základního kapitálu činila v případě zohlednění skutečné hodnoty nepeněžitého vkladu a se započtením hodnoty hráčského kádru celkem 63 613 tis. Kč, po zvýšení základního kapitálu pak celkem 5 532 tis. Kč, tedy tržní hodnota akcií tohoto akcionáře klesla v důsledku uvedené transakce o 58 081 tis. Kč. Nad rámec těchto závěrů pak znalec v rámci svého výsledku u hlavního líčení doplnil, že výše pojistného plnění, respektive skutečná hodnota nepeněžitého vkladu byla o něco vyšší, než k jaké hodnotě se dopočítal znalec Doc. Brada, jenž ve svém výpočtu nezohlednil jeden dodatek k pojistné smlouvě, při jehož zohlednění je nutno dospět k závěru, že skutečná hodnota tohoto nepeněžitého vkladu činila 3 000 020, 015 Kč. Ve všech ostatních závěrech se znalec se závěry znaleckého posudku Doc. Brady zcela ztotožňuje. Fotbalový klub Jablonec se dle názoru znalce stal účastníkem jakéhosi podvodu, konkrétně nepravdivého zápisu do obchodního rejstříku, když vše nasvědčuje tomu, že fotbalový klub na tom spíše vydělal, protože byl ve stavu záporného vlastního jmění, tedy byl před touto transakcí v situaci, kdy měl na sebe podat insolvenční návrh. V této situaci ani nemohl hrát ligu. Tržní hodnota akcií se v případě těch akcií, které jsou veřejně obchodovány, stanoví podle hodnoty na akciovém trhu. Pokud obchodovány nejsou, jak je tomu i v tomto případě, musela být nejprve stanovena tržní hodnota společnosti, která se pak podělí celkovým počtem emitovaných akcií. Ocenění zpracované obžalovaným je něco mezi alchymíí a surrealismem. Pokud navyšovali základní kapitál na podkladě tohoto ocenění, takto navyšovali za neexistující majetek. Auditor neměl nikdy takovou zprávu podepsat. Majetková práva vázaná ke kmenu pojištěnců, to bylo něco, co mělo z velmi mála vytvořit zdání, že tam ten majetek je. Pokud by nastala pojistná událost, tak by se to v účetnictví neprojeвило, protože by došlo pouze k výměně hodnoty hráčů za peníze.

9. Listinné a další důkazy: jako listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny: znalecký posudek (č. l. 26 a násl.), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný zpracoval pod číslem 783/58/08 znalecký posudek na ocenění hodnoty nepeněžitého vkladu do společnosti FK Baumit Jablonec a. s., v němž za pomoci metody diskontovaných peněžních toků a metody poměr P/E, stanovil hodnotu nepeněžitého vkladu – majetkových práv vázaných ke kmenu pojištěnců z uzavřených pojistných smluv na částku 320 413 000 Kč; dále stanovily FK Baumit Jablonec, a. s. (č. l. 51 a

násl.), ze kterých bylo mimo jiné zjištěno, že stanovy v jejich znění ke dni 17. června 2008 stanovily v souladu s tehdy účinným obchodním zákoníkem povinnost hodnotu případný nepeněžitý vklad do základního kapitálu společnosti určit na podkladě znaleckého posudku; dále notářský zápis včetně pozvánky na mimořádnou valnou hromadu společnosti (č. l. 65 a násl.), z nichž bylo zjištěno, že mimořádná valná hromada společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. rozhodla na základě shora popsaného znaleckého posudku obžalovaného dne 18. prosince 2008 o tom, že se základní kapitál společnosti navyšuje o hodnotu 320 400 000 Kč, společnost nově emituje celkem 3 204 kusy kmenových listinných akcií na jméno o jmenovité hodnotě každé akcie 100 000 Kč, které všechny upisuje akcionář [celé jméno svědka], jenž byl současně z hlasování o tomto postupu vyloučen; předmět nepeněžitý vkladu pak byl specifikován jako majetková práva vázaná ke kmeni pojištěnců – hráčů fotbalového klubu – společnosti; dále přílohy notářského zápisu (č. l. 77 a násl.), ze kterých bylo zjištěno, že ke dni konání valné hromady měla společnost dva akcionáře, konkrétně [celé jméno svědka] vlastnicího 198 kusů akcií na jméno o celkové jmenovité hodnotě 19 800 000 Kč, a město Jablonec nad Nisou vlastníci 102 kusů akcií o celkové jmenovité hodnotě 10 200 000 Kč, dále to, že [celé jméno svědka] byl na mimořádné valné hromadě společnosti konané dne 18. prosince 2008 přítomen a hlasoval osobně, město Jablonec nad Nisou pak zastupoval jeho starosta [celé jméno svědka], jenž hlasoval v souladu s usnesením zastupitelstva tohoto akcionáře ze dne 20. listopadu 2008 a na podkladě jeho pověření; dále návrh na jmenování znalce Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (č. l. 92-93), ze kterého bylo zjištěno, že návrh na jmenování obžalovaného znalcem, jenž by měl stanovit hodnotu shora uvedeného nepeněžitý vkladu, podala společnost zastoupená [celé jméno svědka], tehdejší místopředsedou představenstva, dne 19. srpna 2008; dále souhlas a prohlášení znalce (č. l. 96), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný se svým ustanovením v této věci krajským soudem vyslovil souhlas; dále doklad o jmenování obžalovaného jako znalce včetně výpisu z evidence znalců (č. l. 97 a 105), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný znaleckou činnost v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace ocenění nehmotných aktiv a práv a tržní odhady podniků vykonával ode dne 14. dubna 1997; dále usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (č. l. 101), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný byl k návrhu společnosti jmenován znalcem za účelem předmětného ocenění dne 26. srpna 2008, s právní mocí ke dni 17. září 2008; dále materiály zaslané Magistrátem města Jablonec nad Nisou (č. l. 106 a násl.), ze kterých bylo zjištěno, že návrh na schválení akcionářské dohody a zvýšení základního kapitálu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. byl projednán dne 10. listopadu 2008 ve Finančním výboru Města Jablonec nad Nisou, poté byl předložen JUDr. [jméno] [příjmení], tehdejší místopředsedou města, k projednání v zastupitelstvu s tím, že Finanční výbor schválení tohoto postupu za stanovených podmínek doporučil, když před svým doporučením byl stejně jako členové zastupitelstva seznámen s obsahem návrhu akcionářské dohody; jednání zastupitelstva se účastnil i akcionář [celé jméno svědka], jenž hovořil o špatném vývoji příjmů klubu, návrh byl posléze zastupitelstvem schválen v poměru 24 zastupitelů PRO a 1 zastupitel PROTI; dále pojistná smlouva včetně dodatku (č. l. 126-323), ze které bylo zjištěno, že pojistná smlouva byla uzavřena dne 30. června 2008 mezi Českou podnikatelskou pojišťovnou jako pojistitelem na straně jedné a společností FK Baumit Jablonec, a. s. jako pojistníkem na straně druhé, přičemž za pojistníka v této věci jednal a smlouvu uzavřel [celé jméno svědka] jako místopředseda představenstva, pojistnou událostí byla sjednána nemožnost hráče nastoupit k utkání z důvodu úrazu nebo ukončení kariéry s tím, že celková pojistná částka pro všechny pojištěné hráče činí 149 970 000 Kč a celkové roční pojistné po uplatnění bonusu za bezeškodní průběh činí 1 276 110 Kč s tím, že se pojištění sjednává na dobu jednoho roku, tj. od 1. července 2008 do 30. června 2009 a limity plnění pro jednotlivé pojištěné hráče jsou uvedeny v příloze č. 3 této smlouvy; dodatkem č. 1 pojistné smlouvy ze dne 18. srpna 2008 bylo mimo jiné ujednáno, že novým pojistníkem z uzavřené pojistné smlouvy bude nadále namísto společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. [celé jméno svědka], jenž tak bude povinen hradit sjednané pojistné, pojištěným však i nadále zůstala společnost FK Baumit Jablonec, a. s.; dodatkem č. 2 ze dne

29. srpna 2008, který již jako pojistník uzavřel [celé jméno svědka], pak byli do režimu pojištění zahrnuti další hráči, což se promítlo i do výše pojistného; dále pojistná smlouva ze dne 1. července 2009, která byla pojistníkem [celé jméno svědka] za obdobných podmínek sjednána na období dalšího roku, tj. do 30. června 2010, a která byla dalšími dvěma dodatky dále doplněna v důsledku změn v hráčském kádru; dále výpisy z katastru nemovitostí (č. l. 484 a násl.), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný je od roku 2006 vlastníkem bytové jednotky č. 628/10 situované v bytovém domě [adresa] v k. ú. Rochlice u [obec] a dále ve společném jmění manželů vlastníkem podílu ve výši id. 1413/26499 na pozemku parc. č. 1579/130 ve stejném katastrálním území; dále výpis z registru vozidel (č. l. 494), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný není evidován jako vlastník motorového vozidla; dále výpis z centrální evidence exekucí (č. l. 497), ze kterého bylo zjištěno, že ke dni 10. června 2020 na majetek obžalovaného nebylo vedeno žádné exekuční řízení; dále zpráva auditora vč. příloh (č. l. 602 a násl.), ze které bylo zjištěno, že účetní závěrka společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. sestavená ke dni 30. června 2009 byla ověřena společností PAGINA BOHEMIA, spol. s r. o. (respektive odpovědným auditorem Ing. Jiřím Hofmanem) s tím, že výrok auditora zněl tak, že účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv, pasiv a finanční situace společnosti ke dni 30. června 2009 a nákladů, výnosů a výsledku jejího hospodaření v období od 1. ledna 2008 do 30. června 2009 v souladu s českými účetními předpisy; a dále sdělení společnosti A Central and Eastern Europe a. s. (č. l. 649), ze kterého bylo zjištěno, že pojistné z pojistné smlouvy č. 0011794640 uzavřené dne 30. června 2008 bylo zaplaceno ve třech tranších, a to jednou dne 18. prosince 2008 a dvěma dalšími dne 6. srpna 2009, přičemž z důvodu skartace dokumentů již tato společnost není schopna odpovědět na dotaz soudu, který subjekt tyto platby realizoval, zda původní pojistník FK Baumit Jablonec, a. s., nebo nový pojistník [celé jméno svědka].

10. Z přílohového spisu zdejšího soudu vedeného pod sp. zn. 6 T 85/2019 byly k důkazu přečteny rozsudek nalézacího soudu ze dne 16. června 2020 (č. l. 2714), rozsudek odvolacího soudu ze dne 7. dubna 2021 (na č. l. 2755) a usnesení dovolacího soudu ze dne 26. ledna 2022 (na č. l. 2804), z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný byl dne 16. června 2020 s právní mocí ke dni 7. dubna 2021 shledán vinným trestným činem křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 175 odst. 1, odst. 3 tr. zákona, kterého se dopustil obdobným jednáním spáchaným toliko ve vztahu k ocenění nepeněžitěho vkladu do jiné akciové společnosti (SK Slavia Praha, a. s.), konkrétně zpracováním znaleckého posudku na stanovení hodnoty nepeněžitěho vkladu dne 14. ledna 2008, když pro tuto trestnou činnost mu byl uložen jednak trest odnětí svobody ve výměře dvou roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků, dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika v trvání pěti roků, a dále peněžitý trest ve výměře 100 000 Kč spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání deseti měsíců.

11. K důkazu byly dále přečteny i další zprávy k pověsti obžalovaného, konkrétně jeho opis z evidence Rejstříku trestů (č. l. 688) a z evidence přestupků (č. l. 689), ze kterých bylo zjištěno, že přestupků se obžalovaný nedopouští a v rejstříku trestů má jeden záznam z důvodu shora popsáného odsouzení za sbíhající se trestnou činnost.

12. Hodnocení důkazů: soud hodnotil důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, ale také na základě svého vnitřního přesvědčení, tedy postupem v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Po tomto zevrubném zhodnocení dospěl soud k závěru, že v hlavním líčení bylo prokázáno, že se skutek popsáný v podaném žalobním návrhu stal, byť tento musel být (při zachování jeho totožnosti) částečně přeformulován v otázce škodlivého následk protiprávního jednání obžalovaného.

13. Jak výpovědi svědků [celé jméno svědka] a [celé jméno svědka], tak zejména listinnými důkazy, bylo prokázáno (a obžalovaný tyto skutečnosti žádným způsobem nerozporoval), že obžalovaný byl v srpnu 2008 k návrhu společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. jmenován Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočkou v Liberci znalcem, jehož úkolem bylo stanovení hodnoty

nepeněžitěho vkladu do společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., konkrétně vkladu, který měl být tvořen majetkovými právy vázanými ke kmeni pojištěnců z uzavřených pojistných smluv. Nebyla rozporována ani skutečnost, že obžalovaný předmětný posudek zpracoval, a to pod pořadovým číslem 783/58/08, když pro účely ocenění vkladu použil dvě oceňovací metody (metodu diskontovaných peněžních toků a metodu poměru P/E), čímž dospěl k závěru o hodnotě předmětného nepeněžitěho vkladu ve výši 320 413 000 Kč. Nespornou byla rovněž i skutečnost, že mimořádná valná hromada společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. konaná dne 18. prosince 2008 rozhodla na podkladě seznámení se znaleckým posudkem obžalovaného a s návrhem akcionářské dohody uzavřené mezi tehdejšími oběma akcionáři společnosti o tom, že základní kapitál společnosti se navyšuje z původních 30 000 000 Kč na nových 350 400 000 Kč, tedy o částku 320 400 000 Kč, která odpovídala hodnotě nepeněžitěho vkladu, jak byl tento stanoven shora uvedeným znaleckým posudkem obžalovaného, když k tomuto kroku valná hromada přistoupila cestou úpisu 3 204 kusů kmenových akcií na jméno v celkové nominální hodnotě 320 400 000 Kč ve prospěch většinového akcionáře [celé jméno svědka], který se zavázal nepeněžitý vklad do akciové společnosti vložit. Tyto skutečnosti byly zjištěny jak ze samotného výsledku obžalovaného, tak i z listinných důkazů v podobě samotného obžalovaným zpracovaného znaleckého posudku, dále z listin vztahujících se ke jmenování obžalovaného znalcem v obecné rovině i v této konkrétní věci, a v neposlední řadě pak z listin dokládajících postup akcionářů na mimořádné valné hromadě společnosti dne 18. prosince 2008.

14. Spornou tak v řízení zůstala toliko otázka, zda výše ocenění, k němuž obžalovaný dospěl (respektive jím zvolená oceňovací metoda i z ní vyplývající výpočet samotný) byla správná a ekonomicky smysluplná, jak v rámci své obhajoby uvedl obžalovaný, či naopak chybná a ekonomicky nesmyslná, jak bylo uvedeno v obžalobě na podkladě závěrů znaleckého posudku Doc. Brady, a dále i na to navazující otázka, zda obžalovaný svým jednáním mohl způsobit a způsobil škodu, a pakliže ano, pak komu a v jaké výši.

15. K řešení otázky první soud zaujal zcela shodný postoj jako obžaloba. Jak totiž bylo zjištěno ze samotné pojistné smlouvy, tak ostatně i z výsledku svědka [celé jméno svědka], sjednané pojištění hráčů jabloneckého fotbalového klubu, které mělo být předmětem nepeněžitěho vkladu, bylo pojistným takzvaně škodovým, tedy pojistným, ze kterého nebylo možné získat jakýkoliv profit, očekávat z něj jakýkoliv výnos. Jeho podstata spočívala v tom, že pojistník (akciová společnost) se pojistí uje pro případ pojistné události, jež mohla spočívat v tom, že v době trvání pojistného vztahu přijde o možnost využití některého z hráčů svého kádru v důsledku jeho zranění nebo ukončení kariéry. Tedy pro případ, že bude této společnosti způsobena škoda spočívající v tom, že hráč nebude moci nastoupit do utkání či jej nebude možné dále zobchodovat přestupem do jiného družstva. Takováto škoda měla pak být společnosti kompenzována výplatou pojistného plnění, jehož funkcí byla náhrada výpadku na straně majetku společnosti, tedy škoda způsobená společností konkrétní pojistnou událostí. Pojistné plnění nebylo způsobilé společnosti přinést jakýkoliv zisk, neboť jeho vyplacením pouze jedna majetková hodnota nahrazovala společností majetkovou hodnotu jinou, o kterou by v důsledku pojistné události společnost jako pojistník přišla. Hodnota nepeněžitěho vkladu, jenž byl do základního kapitálu společnosti vkládán, tedy z podstaty věci nemohla být odvíjena od maximální možné výše výplaty pojistného plnění, jak postupoval při svém ocenění obžalovaný, ale toliko jako hodnota pojistného, které se akcionář [celé jméno svědka] zavázal hradit namísto či ve prospěch pojištěné společnosti. Pakliže tedy nedává smyslu hodnotu předmětného vkladu odvíjet od maximální výše pojistného plnění, jež mohlo být společnosti pojišťovnou vyplaceno, pak tím méně dává smyslu hodnotu takového nepeněžitěho vkladu odvíjet od jakéhokoliv násobku této částky. Obžalovaný přitom zvolil šestinásobek, aniž by z jeho znaleckého posudku bylo zřejmé, z jakého důvodu takto postupuje, pakliže ze smluvní dokumentace, kterou měl k dispozici, jednoznačně vyplývalo, že pojistná smlouva je uzavírána vždy pouze na období jednoho roku. Zjištěno tak v hlavním líčení bylo, když soud se s tímto závěrem znalce Doc. Brady bezvýhradně ztotožňuje, že způsob ocenění

nepeněžitého vkladu obžalovaným byl naprosto chybný a ekonomicky nesmyslný, a proto i výsledek tohoto chybného postupu nemohl být správný.

16. Co je však v této souvislosti nejpodstatnější. V hlavním líčení bylo zjištěno, že akcionář [celé jméno svědka], respektive společnost FK Baumit Jablonec, a. s., si od obžalovaného nechala nacenit nepeněžitý vklad, jenž fakticky do společnosti vůbec nebyl vložen. A nebyl do ní vložen z jednoho prostého důvodu. Tím důvodem je skutečnost, že tímto nepeněžitým vkladem již společnost fakticky před zvýšením základního kapitálu disponovala, společnost předmětná majetková práva již vlastnila. Jak bylo rozvedeno shora, z důkazu provedeného pojistnou smlouvou bylo zjištěno, že tato byla uzavřena dne 30. června 2008, kdy pojistníkem a současně pojištěným (respektive beneficentem případného pojistného plnění) byla společnost FK Baumit Jablonec, a. s. Dodatkem ze srpna 2008 došlo ke změně toliko v osobě pojistníka, kterým se nově stal akcionář [celé jméno svědka], tedy on se stal pouze osobou, jež se zavázala na pojistné období za společnost FK Baumit Jablonec, a. s. pojistné zaplatit, nikoliv však osobou, která by disponovala majetkovými právy souvisejícími s pojištěním hráčů, [celé jméno svědka] se tímto podpisem dodatku nestal beneficentem případného pojistného plnění, a proto tato majetková práva ani nebyl oprávněn následně vložit do společnosti jako nepeněžitý vklad. Pojištěným, tj. beneficentem případného pojistného plnění, tedy i nadále po uzavření tohoto dodatku k pojistné smlouvě, kterým byla změněna pouze osoba pojistníka, zůstala společnost FK Baumit Jablonec, a. s. Nedávalo tak zhora žádného smyslu, aby jako nepeněžitý vklad byla oceněna majetková práva vázící se ke kmeni pojištěnců – hráčů jabloneckého kádru, jak byl tento nepeněžitý vklad specifikován, neboť předmětem vkladu byl fakticky toliko závazek akcionáře [celé jméno svědka] zaplatit namísto společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. pojistné za pojištění hráčů jejího kádru. Z uvedeného vyplývá, že odvíjet ocenění vkladu, jenž se akcionář [celé jméno svědka] zavázal oproti emisi nových akcií vložit do společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., od výše pojistného plnění, které mohlo být společností vyplaceno, je ekonomicky zcela nesmyslné, neboť tento nepeněžitý vklad takovou hodnotu nemá a mít nemůže a navíc těmito majetkovými právy společnost FK Baumit Jablonec, a. s. disponovala ještě před tím, než bylo na podkladě tohoto nepeněžitého, „vkladu“ rozhodnuto o zvýšení základního kapitálu, jak bylo rozvedeno shora.

17. Jak bylo zjištěno ze dvou shora citovaných znaleckých posudků, hodnota předmětného nepeněžitého vkladu se musí v posuzované věci odvíjet čistě od výše pojistného plnění, které akcionář [celé jméno svědka] za společnost uhradil, nikoliv od výše v úvahu přicházejícího pojistného plnění. Tato hodnota byla oproti obžalobě soudem stanovena na podkladě znaleckých závěrů Prof. Smejkal ve prospěch obžalovaného stanovena na částku 3 020 015,53 Kč, tedy na částku mírně navýšenou oproti částce stanovené znalcem [příjmení] [celé jméno znalce], jenž při jejím stanovení nevzal v potaz obsah druhého dodatku pojistné smlouvy, v jehož důsledku došlo k mírnému navýšení pojistného z důvodu změny v hráčském kádru. V hlavním líčení tak bylo dle názoru podepsaného soudu prokázáno, že obžalovaný zcela chybným a ekonomicky nesmyslným výpočtem dospěl k extrémně nadhodnocené hodnotě nepeněžitého vkladu, který nacenil na částku 320 413 000 Kč, byť se jednalo o vklad o skutečné hodnotě 3 020 015,53 Kč, tedy nepeněžitý vklad tímto chybným postupem nadhodnotil více než stonásobně.

18. Otázka, zda a komu byla jednáním obžalovaného způsobena škoda, se jeví být otázkou poněkud komplikovanější. Podepsaný soud i po dokazování v hlavním líčení trvá na svém právním názoru obsaženém již v jeho usnesení č. j. 5 T 185/2020-545 ze dne 8. března 2021, dle kterého není možné označit společnost FK Baumit Jablonec, a. s. za subjekt, jenž by byl posuzovaným jednáním obžalovaného poškozen. Uvedený názor podepsaného soudu byl ostatně podpořen v průběhu hlavního líčení při výslechu obou slyšených znalců, tedy jak Doc. Brady, tak i Prof. Smejkal, kteří se shodně vyjádřili v tom smyslu, že důsledkem shora uvedené transakce byla skutečnost, že společnost FK Baumit Jablonec, a. s. naopak získala výhodnější pozici v tom smyslu, že účetně nově vykazovala kladnou hodnotu jmění, přestala se tedy nacházet v úpadkové situaci, pročež začala splňovat podmínky stanovené ze strany FAČR pro účast v první fotbalové

lize, jakož i podmínky UEFA v soutěžích evropských. Dalším benefitem pro společnost byl přínos finanční, tedy úspora v podobě zániku povinnosti hradit sjednané pojistné, které se za ni zavázal uhradit akcionář [celé jméno svědka]. Je tak zcela evidentní, že společnost FK Baumit Jablonec, a. s. nemohla být a nebyla předmětnou transakcí jakkoliv poškozena.

19. Obžaloba je naopak postavena na argumentu, že poškozenou jednáním obžalovaného byla společnost FK Baumit Jablonec, a. s.. V odůvodnění obžaloby přitom není uvedeno, jakým způsobem státní zástupce k takové úvaze dospěl, respektive proč se domnívá, že byla tato společnost poškozena právě o částku odpovídající rozdílu mezi skutečnou a znalcem nadhodnocenou hodnotou nepeněžitého vkladu. Uvedená úvaha, byť ji bylo lze s ohledem na dosavadní průběh trestního řízení očekávat v závěru hlavního líčení, nezazněla ze strany státního zástupce ani v rámci jím předneseného závěrečného návrhu. Podepsaný soud tak pouze dedukuje, že státní zástupce svůj závěr staví na přesvědčení, že pokud akciová společnost v souvislosti se zvýšením základního kapitálu emitovala akcie, jejichž celková jmenovitá hodnota odpovídala obžalovaným stanovené hodnotě nepeněžitého vkladu, pak byla tato společnost poškozena o vzniklý rozdíl z toho důvodu, že osobě, která tyto nově emitované akcie upsala, poskytla protiplnění, které nekorespondovalo se skutečnou hodnotou vkladu, který naopak tato společnost získala, respektive že se jí nedostalo vkladu o takové hodnotě, kterou legitimně očekávala.

20. Taková úvaha je ale dle názoru podepsaného soudu úvahou mylnou, neboť nominální (jmenovitá) hodnota akcie se nerovná její hodnotě tržní (tj. hodnotě skutečné). Pakliže tedy akciová společnost oproti emisi akcií o celkové jmenovité hodnotě 320 400 000 Kč obdržela nepeněžitý vklad toliko o hodnotě nejvýše 3 020 015,53 Kč, pak to nemůže znamenat, že byla o rozdíl těchto dvou částek poškozena, neboť tržní hodnota jí emitovaných akcií se již v době vydání těchto akcií akcionáři [celé jméno svědka] odvíjela od tržní hodnoty samotné akciové společnosti, kterou je možné stanovit právě a pouze s přihlédnutím ke skutečné hodnotě nepeněžitého vkladu, který byl do společnosti vložen. Jako podklad pro tuto argumentaci lze použít analogickou situaci, kdy by nepeněžitý vklad vkládající akcionář, jenž upisuje nově emitované akcie o jmenovité hodnotě odpovídající hodnotě takového vkladu, svůj vklad do společnosti nevložil vůbec. Hodnota takto emitovaných akcií by se v takovém případě neodvíjela od hodnoty nevloženého nepeněžitého vkladu (tedy zapsané nové výše základního kapitálu), ale byla by stanovena s přihlédnutím ke skutečnosti, že společnost tímto vkladem nedisponuje, nezískala jej, a tudíž disponuje nejvýše pohledávkou, kterou je oprávněna na akcionáři, jenž se dostal do prodlení se splacením vkladu, vymáhat. Při stanovení hodnoty akcií by tak byla tato skutečnost zohledněna příslušným diskontem, jehož výše by byla nepřímou úměrná předpokládané míře úspěšnosti toho, že bude na akcionáři, jenž se dostal do prodlení, splnění této jeho povinnosti vymoženo.

21. Jak se podává z ust. § 177 obchodního zákoníku, společnost je oprávněna, pakliže upisovatelem akcií není řádně splacen emisní kurz akcií, tuto povinnost buďto vymáhat, nebo případně rozhodnout o vyloučení takového společníka ze společnosti. Z uvedeného vyplývá, že představenstvo společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. disponovalo prostředky civilního práva, jakými mohlo docílit buď doplacení celého emisního kurzu akcií upsaných akcionářem [celé jméno svědka] až do výše jím deklarované hodnoty nepeněžitého vkladu, nebo případně, pokud by takovému požadavku nevyhověl, přistoupit k jeho vyloučení ze společnosti (v rozsahu nově upisovaných akcií), případně jej v rozsahu nesplacené části emisního kurzu vyloučit z hlasování na valné hromadě společnosti. Představenstvo společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. žádný z těchto jemu dostupných prostředků civilního práva nevyužilo. Poškozený akcionář, tedy město Jablonec nad Nisou, žádný z těchto prostředků k dispozici naopak neměl. Umenšením svého vlivu na chod společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., tedy poklesem jeho podílu na společnosti z původních 34% na nových 2,97%, z jeho majetku ušla hodnota vyšší než 58 milionů korun, jak je zjišťováno ze závěrů znaleckého posudku Prof. Smejkal.

22. (Tržní) hodnota akcie z podstaty věci neodpovídá její hodnotě jmenovité, na akcii uvedené. Tržní hodnota akcie se, jak uvedl znalec Prof. Smejkal, odvíjí od tržní hodnoty akciové společnosti, na jejímž vlastnění se držbou akcie akcionář podílí, tato hodnota v čase kolísá, je závislá na prosperitě akciové společnosti a od ní se odvíjející hodnotě této společnosti, jakož i od aktuální situace na trhu (poptávka vs. nabídka). Skutečná hodnota akcií emitovaná akciovou společností, která navyšuje svůj základní kapitál na podkladě nepeněžitého vkladu, neodpovídá jmenovité hodnotě, jak je tato na akciích vyznačena jednou provždy, ale odpovídá skutečné hodnotě nepeněžitého vkladu, ať už je tato hodnota naceněna reálně či nadhodnocena. Jmenovitá hodnota akcie se určí při emisi akcií tím způsobem, že celková výše základního kapitálu (v tomto případě po jeho zvýšení) je vydělena počtem vydaných akcií akciové společnosti. Jedná se o ze zákona povinnou náležitost akcie, jakožto druhu cenného papíru. Jmenovitá hodnota však nemá jakoukoliv souvislost s tržní cenou této akcie, představuje toliko podíl na základním kapitálu společnosti, neboť základní kapitál, jak je uvedeno shora, představuje součet všech jmenovitých hodnot všech akcií společnosti. Výše základního kapitálu se v době mezi rozhodnutími valné hromady společnosti o jeho snížení či zvýšení nemění, tržní hodnota společnosti a tudíž i tržní hodnota jednotlivých akcií však ano, a to každým okamžikem. Nominální (jmenovitá) hodnota akcie je přitom stanovena při její emisi jednou provždy. Nelze tedy dospět k závěru, že v případě akciové společnosti, která při svém založení rozhodla o výši základního kapitálu například ve výši 1 000 000 Kč, když tento rozdělila například na deset akcií o jmenovité hodnotě po 100 000 Kč, že tyto akcie budou mít již navždy po celou dobu života této společnosti hodnotu 100 000 Kč. Pakliže bude společnost ztrátová, nebude prosperovat, bude zadlužená, její tržní hodnota bude v čase klesat, tudíž i tržní hodnota jejích akcií, a naopak. Případný zájemce o koupi této společnosti (tedy jejích akcií) tak nebude své úvahy o výši kupní ceny, kterou je ochoten zaplatit, odvíjet od výše základního kapitálu společnosti zapsané v obchodním rejstříku, tedy od jmenovité hodnoty všech emitovaných akcií, ale od aktuální hodnoty této společnosti, tj. od aktuální tržní hodnoty těchto akcií. Nominální hodnota akcií je pro úvahy takového kupujícího zcela nerozhodná. Akciová společnost může mít tržní hodnotu mnohonásobně vyšší, ale také mnohonásobně nižší, než jaká je aktuálně zapsaná výše jejího základního kapitálu, tyto dva údaje spolu vůbec nesouvisejí. Jak ostatně uvedl znalec Doc. Brada, na tržní hodnotu akcií tato transakce neměla žádného vlivu, protože pokud by se ta společnost kupovala, tak se jde na hmotnou cenu bez ohledu na to, co je napsáno ve výkazech a majetky, které by tam třeba byly, se oceňují reálnými cenami, protože účetnictví tyto ceny obvykle zachycuje historicky. Nominální hodnota akcie z tohoto pohledu neznamená vůbec nic.

23. Tržní hodnota akcie se v případě rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu společnosti tedy nerovná její hodnotě nominální již v okamžiku emise této akcie. Společnost, která akcie emituje, není o hodnotu těchto akcií (ani skutečnou tržní ani nominální) poškozena ani v případě, že by akcie vydala bez toho, aniž by za ně získala jakékoliv protiplnění. Úvaha opačná je zkrátka mylná. Z uvedeného vyplývá, že ze skutečnosti, že akciová společnost FK Baumit Jablonec, a. s., pakliže emitovala v souvislosti se zvýšením základního kapitálu na podkladě znaleckého posudku obviněného celkem 3 204 kusy akcií o celkové nominální hodnotě 320 400 000 Kč, nelze rozhodně dospět k závěru, že by akcionáři [celé jméno svědka], jenž tyto akcie upsal, poskytla protiplnění v mnohonásobně vyšší výši, než ona sama od tohoto akcionáře získala. Na tržní hodnotě akcií, tedy nikoliv na hodnotě jmenovité, která s úvahami o způsobení škody nemá ničeho společného, mu poskytla protiplnění přesně ve výši skutečné hodnoty přijatého nepeněžitého vkladu, neboť právě o tuto skutečnou hodnotu nepeněžitého vkladu se hodnota akciové společnosti touto transakcí zvýšila (zjednodušeně řečeno, neboť na změnu hodnoty mohly mít vliv i jiné faktory). Akciová společnost FK Baumit Jablonec, a. s. tak nemohla být v obžalobě popsáným skutkem dle názoru podepsaného soudu z podstaty věci poškozena, neboť nikomu (ani akcionáři [celé jméno svědka] upisujícímu nově emitované akcie) neposkytla více, než kolik od něj na skutečné hodnotě nepeněžitého vkladu přijala.

24. Škodou se totiž v trestním právu rozumí újma, která nastala (nebo se projevuje) v majetkové sféře poškozeného, je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi a je nahraditelná. Jedná se tedy o jakousi penězi ocenitelnou hodnotu, o kterou byl majetek poškozeného zmenšen. V posuzované věci je tedy při hledání otázky na to, jaký škodlivý následek byl jednáním obžalovaného způsoben, nutno se dotazovat, o jaký majetek (jaké hodnoty) měl být zmenšen majetek akciové společnosti v situaci, kdy tato společnost v průběhu transakce emitovala akcie o určité jmenovité avšak blíže nezjištěné tržní hodnotě? Je vůbec možno dojít k závěru, že takovou transakcí byla společnost poškozena? Podle názoru podepsaného soudu nikoliv. Majetek společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. nebyl zmenšen. Poškozená společnost nevlastnila v době emise nových akcií akcie, které by měly hodnotu korespondující s obžalovaným nadhodnocenou výší nepeněžitého vkladu, za který byly jako protiplnění akcionáři [celé jméno svědka] vydány. Majetek, který poškozená společnost akcionáři [celé jméno svědka] vydala jako protiplnění jim vkládaného nepeněžitého vkladu, zkrátka znalce stanovenou hodnotu tohoto vkladu neměl, stejně jako tuto hodnotu neměl ani samotný znalec oceněný vklad. A proto nelze dospět k závěru, že byla jednáním obžalovaného společnost FK Jablonec, a. s. poškozena. Tento názor byl ostatně podpořen i oběma v řízení slyšenými znalci, kteří shodně uvedli, že nejsou schopni odpovědět na otázku, jakým způsobem byla společnost poškozena, respektive že dle jejich názoru společnost jednáním obžalovaného poškozena být nemohla. Jedinými poškozenými v dané věci mohli být buď akcionáři společnosti, případně za určitých okolností její věřitelé. Podepsaný soud se s uvedenými závěry ztotožňuje z důvodů, které rozvádí dále. Zároveň uvádí, že si je vědom skutečnosti, že úlohou znalců v trestním řízení není to, aby se vyjadřovali k právním otázkám, ale toliko k otázkám odborným. V této souvislosti je však nutno uvést, že: (jak se podává z rozhodnutí R 1/1998), „Znalecký posudek nelze odmítnout jen proto, že znalec se nad rámec svého oprávnění vyjadřoval i k otázkám právním. Skutečnost, že znalec ve svém posudku zaujme stanovisko k otázce, jejíž zodpovězení přísluší soudu, nečiní tento posudek nepoužitelným, pokud obsahuje odborné poznatky a zjištění, z nichž znalec tento právní závěr učinil a které umožňují, aby soud tentýž nebo jiný takový závěr dovodil sám. A právě taková situace v posuzované věci nastala, čehož dokladem je právní názor podepsaného soudu obsažený již v jeho usnesení č. j. 5 T 185/2020-545 ze dne 8. března 2021, tedy v usnesení, jež bylo soudem vydáno ještě před výslechem znalců Doc. Brady a Prof. Smejkal v rámci hlavního líčení.

25. Jinými slovy a zcela lapidárně shrnuto, byť akciová společnost akcionáři [celé jméno svědka] v souvislosti se zvýšením základního kapitálu vydala akcie, jejichž celková jmenovitá hodnota činila 320 400 000 Kč, tržní hodnota těchto akcií (tohoto protiplnění) této hodnotě neodpovídala, tu bylo nutno stanovit v daném čase a místě na podkladě zjištění tržní hodnoty společnosti, která přijímá nepeněžitý vklad toliko o hodnotě 3 020 015,53 Kč, o částku rozdílu mezi nadhodnocenou a skutečnou hodnotou nepeněžitého vkladu nebyla poškozena, neboť z jejího majetku žádná taková majetková hodnota neušla. Jinými slovy, společnost vydala akcionáři [celé jméno svědka] akcie o takové tržní hodnotě, která poměrově odpovídala tomu, o jakou hodnotu byla nepeněžitým vkladem zvýšena tržní hodnota společnosti. Společnost FK Baumit Jablonec, a. s. přitom o žádnou takovou hodnotu nebyla poškozena, z jejího majetku ničeho neušlo. Není možné hovořit ani o škodě ve formě ušlého zisku z důvodu nenaplněného legitimního očekávání. Společnost FK Baumit Jablonec, a. s. nemohla legitimně očekávat že do ní akcionář [celé jméno svědka] jako nepeněžitý vklad vloží majetková práva, která v této době (respektive od jejich vzniku) tato společnost již vlastnila. Nárokem na výplatu pojistného plnění v případě pojistné události již disponovala, na tento její nárok zvýšení základního kapitálu nepeněžitým vkladem oproti emisi nových akcií nemělo žádného vlivu, společnosti v důsledku toho ani neušel žádný zisk.

26. Jak bylo zjištěno výslechem znalce Prof. Smejkal, hodnotu akcie, jež není obchodována na veřejném trhu (což společnost FK Baumit Jablonec, a. s. není a nikdy nebyla), lze zjistit toliko oceněním hodnoty akciové společnosti a následným vydělením této hodnoty počtem akcií

emitovaných touto společností, jejichž jmenovitá hodnota odpovídá výši základního kapitálu společnosti. Tímto způsobem ostatně Prof. Smejkal postupoval, pakliže nejprve v hodnotě společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. zohlednil i v té době aktuální hodnotu jejího hráčského kádru (o které z pochopitelných důvodů nebylo účtováno), aby posléze takto zjištěnou tržní hodnotu společnosti promítl do tržní hodnoty každé jednotlivé akcie a tím pádem i do hodnoty podílu na společnosti vlastněného každým ze dvou akcionářům. Vzhledem ke skutečnosti, že ke dni konání mimořádné valné hromady společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. (18. prosince 2008) se na hodnotě hráčského kádru zřejmě ničeho neměnilo, lze dospět k závěru, že je možné stanovit rozdíl mezi tržní hodnotou akcionářského podílu Města Jablonec nad Nisou před zvýšením základního kapitálu a hodnotou po něm. Tento rozdíl byl znalcem stanoven na shora uvedených 58 081 000 Kč, když právě o tuto hodnotu se majetek Města Jablonec nad Nisou v důsledku uvedené transakce snížil. Na této skutečnosti ničeho nemění fakt, že uvedený postup na mimořádné valné hromadě poškozený akcionář sám odhlasoval, ani fakt, že tuto transakci předem schválilo jeho zastupitelstvo, ani fakt, že byl uvedený postup předem doporučen Finančním výborem města, jakož ani fakt, že svědek [celé jméno svědka], jakožto tehdejší starosta města uvedenou transakci označil za něco, co bylo s ohledem na menšinový podíl města na společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. pod jeho rozlišovací schopnost. Subjektem, jenž byl jednáním obžalovaného a navazujícím rozhodnutím valné hromady společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. poškozen, tedy byl menšinový akcionář, tj. Město Jablonec nad Nisou, jehož majetkový podíl v důsledku těchto kroků klesl z původních 34% na nových a aktuálních 2,97%, když hodnota akciového podílu tohoto akcionáře na společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. před zvýšením základního kapitálu byla o 58 081 000 Kč vyšší než po jeho zvýšení. Podepsaný soud je přesvědčen, že v hlavním líčení bylo zjištěno a shora uvedenými důkazy prokázáno, že v důsledku jednání obžalovaného vznikla tato a žádná jiná škoda, a vznikla menšinovému akcionáři společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., nikoliv této společnosti samotné.

27. Ze shora uvedeného lze dle názoru podepsaného soudu dále dovodit, že jediným cílem a smyslem celé transakce bylo vytěsnění (respektive razantní snížení podílu) menšinového akcionáře na společnosti FK Baumit Jablonec, a. s., tedy Města Jablonec nad Nisou, a přesun tohoto majetkového podílu do rukou většinového akcionáře [celé jméno svědka]. Obžalovaný tomuto postupu svým shora popsáním jednáním významně přispěl, respektive uvedená škoda vznikla právě v důsledku a na podkladě jím zpracovaného znaleckého ocenění. Poškozené Město Jablonec nad Nisou v důsledku této transakce ztratilo majetková práva o hodnotě stanovené znalcem Prof. Smejkalem na 58 081 000 Kč, což je částka v rozpočtu tohoto středně velkého města jistě zcela velmi významná, přesto se dle vyjádření svědka [celé jméno svědka], tehdejšího starosty, jednalo o transakci pod jeho rozlišovací schopností.

28. Podepsaný soud si je v této souvislosti samozřejmě rovněž vědom právního názoru obsaženého v odůvodnění Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci č. j. 55 To 116/2021-554 ze dne 11. května 2021, dle něhož smyslem peněžitého či nepeněžitého vkladu do základního kapitálu společnosti je poskytnout obchodní společnosti majetek za účelem jeho využití v podnikatelských aktivitách obchodní společnosti a tímto úhlem pohledu je nutno na ocenění nepeněžitého vkladu nahlížet, proto zákonodárce v ust. § 59 odst. 3 obchodního zákoníku kladl důraz na řádné a přesné ocenění nepeněžitého vkladu, když stanovení hodnoty nepeněžitého vkladu do akciové společnosti svěřil do rukou znalce, jmenovaného za tím účlem soudem. Do základního kapitálu obchodní společnosti má smysl vkládat pouze takový majetek, který je obchodní společností využitelný pro její další podnikání. Krajský soud dále v tomto ohledu poukazuje na ust. § 163a odst. 1 tehdy účinného obchodního zákoníku, dle něhož se emisním kurzem akcie rozumí částka, za niž společnost vydává cenný papír (akcie), tzn. že se jedná o cenu, za kterou emitent vydává cenný papír. V daném případě hodnota cenného papíru (akcie) v době jeho emise se zcela odvíjela právě od ocenění nepeněžitého vkladu v době emise nových akcií, tj. v době, kdy měl být trestný čin dokonán. Z citovaných zákonných ustanovení

dále krajský soud vyvozuje, že pokud by mělo být v hlavním líčení soudem prokázáno, že emitované akcie neměly právě tu hodnotu odvozenou od ocenění nepeněžitého vkladu provedeného obžalovaným, měl by být vyvozen takový závěr, že se obchodní společnosti nedostalo očekávaného majetkového protiplnění a tak je nutno na škodu v posuzované věci nazírat. Tento právní názor krajského soudu nicméně bylo nutno poměřovat se skutkovými závěry zjištěnými z následného výsledku obou v řízení slyšených znalců, jakož i z pojistné smluvní dokumentace, když po jejich vyhodnocení podepsaný soud dospěl k závěru, že posuzované jednání obžalovaného není možné klást do přímé příčinné souvislosti se vznikem jakékoliv škody na majetku společnosti FK Baunit Jablonec, a. s., neboť majetek této společnosti nebyl nijak umenšen a neušel jí ani žádný zisk v situaci, kdy se do ní akcionář [celé jméno svědka] zavázal jako nepeněžitý vklad vložit majetková práva, která již v té době společnost vlastnila. Takový zisk jí poté nemohl ujít, neboť její očekávání tohoto majetku nelze považovat za legitimní. Uvedenou situaci by bylo lze připodobnit k situaci, při níž by akciová společnost na své náklady zakoupila do svého majetku motorové vozidlo, jehož provoz by se na určité období smluvně zavázal hradit její akcionář, jenž byl posléze takovouto svou smluvně převzatou povinností (pohledávku, majetkové právo) vložil do stejné akciové společnosti jako nepeněžitý vklad, který by však byl specifikován a oceněn v závislosti na tržní hodnotě takového automobilu, tedy ve významně nadhodnocené výši. Mohla by takováto společnost legitimně očekávat, že se jí v případě takto naceněného nepeněžitého vkladu dostane majetku o hodnotě odpovídající tržní hodnotě tohoto automobilu, který sama vlastní? Podepsaný soud má za to, že nikoliv a že by tudíž ani nebylo možno dojít k závěru, že chybnou specifikací a z ní vyplývajícím nadhodnocením takového nepeněžitého vkladu by společnost nebyla poškozena.

29. Je nepochybné (a v této otázce je právní úprava dříve účinného obchodního zákoníku, stejně tak i aktuálně účinného zákona o obchodních korporacích naprosto jasná), že hodnota nepeněžitého vkladu do akciové společnosti je natolik významnou veličinou, že zákon stanovuje bezvýjimečnou povinnost takovou hodnotu stanovit posudkem na společnosti nezávislého znalce jmenovaného za tím účelem soudem. O tom není a nemůže být sporu. Zájem na co nejobektivnějším stanovení hodnoty nepeněžitého vkladu však není založen primárně na potřebě získání jistoty akciové společnosti v tom směru, jakou hodnotu do svého majetku získává (když od takového požadavku by se mohla odvíjet shora uvedená úvaha, že nadhodnocením vkladu je společnost poškozena, neboť se jí nedostává očekávaného protiplnění), neboť požadavek, aby hodnota nepeněžitého vkladu stanovená na základě znaleckého posudku odpovídala alespoň úhrnnému emisnímu kursu akcií, které mají být vydány jako protiplnění za tento vklad, nebo částce, kterou se má započítávat na vklad do základního kapitálu upravený v § 59 odst. 4 písm. b), odpovídá požadavku, aby byl celý základní kapitál pokryt hodnotou vkladů (viz Štenglová, Plíva, Tomsa a kol., Obchodní zákoník, 12. vydání, komentář k § 59). Obchodní zákoník sice stanoví oprávnění akciové společnosti domáhat se doplacení rozdílu v hodnotě nepeněžitého vkladu pro případ, že tento by nebyl splacen vůbec nebo by před jeho splacením hodnota například poklesla, nicméně z tohoto oprávnění společnosti ještě nelze dovozovat závěr, že nahodnocením nepeněžitého vkladu byla tato společnost o částku jeho nadhodnocení poškozena, takový závěr ze shora citovaných zákonných ustanovení dle názoru podepsaného soudu nevyplývá.

30. Jmenovitá hodnota akcií musí být vyjádřena v korunách a součet jmenovitých hodnot všech vydaných akcií musí být roven výši základního kapitálu (§ 157 obchodního zákoníku). Český právní řád tedy nepřipouští vydání akcií bez jmenovité hodnoty, nicméně jsou i takové právní řády, které takový postup umožňují (např. Belgie, Francie či Spojené státy americké). Nominální (jmenovitá) hodnota je tedy u akcií ta cena, která je uvedena při jejich vystavení (emisi). Není to však tržní hodnota takového cenného papíru. Jak se totiž dále podává z ust. § 155 odst. 1 tr. zákoníku, akcie je cenným papírem, s nímž jsou spojena práva akcionáře jako společníka podílet se podle tohoto zákona a stanov společnosti na jejím řízení, jejím zisku a na likvidačním zůstatku při zániku společnosti. Osoba, která se podílí na základním kapitálu společnosti, je oprávněna

vykonávat práva akcionáře jako společníka, i když společnost dosud nevydala akcie nebo zatímní listy, a to ode dne zápisu základního kapitálu, na němž se podílí, do obchodního rejstříku. Povinnost uvádět na akci její nominální hodnotu je tedy věcí doktríny, náš právní řád zvolil cestu, dle které je takový postup nutný. Ani tento náš právní režim nicméně nestanoví a nepředpokládá, že by společnost emitující akcie při zvýšení základního kapitálu upisovateli těchto akcií ze svého majetku vydávala hodnotu, která se od jmenovité hodnoty takto emitovaných akcií jakkoliv odvíjí.

31. Z uvedeného vyplývá, že požadavek na objektivní a správně ocenění nepeněžitého vkladu do společnosti není motivován primárně či dokonce výhradně snahou po ochraně společnosti, do které je takový vklad vkládán, ale snahou po ochraně akcionářů, vlastníků společnosti, do které je takový vklad vkládán. Emisní kurz akcie nesmí být ze zákona nižší, než její jmenovitá hodnota, smí naopak být vyšší než její jmenovitá hodnota, případný rozdíl je pak považován za takzvané emisní ážio (viz § 163a odst. 2 tr. zákoníku), tedy jakýsi emisní příplatek k nominální hodnotě akcie. Emisní ážio se pak nepromítá do výše základního kapitálu společnosti, nýbrž je o něm v rozvaze účtováno jako o součásti vlastního kapitálu. A právě taková situace (fakticky) nastala v nyní posuzované věci. V důsledku emise nových akcií totiž nedochází pouze ke zvýšení základního kapitálu společnosti, ale zejména pak ke změně vlastnické struktury. Funkcí emise nových akcií tak v posuzované věci nebylo pouze zabezpečení kapitálu, který měl společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. sloužit jako zdroj jejích dalších investic a umožňoval její další rozvoj, ale rovněž (a v tomto případě dle názoru podepsaného soudu zejména) zlepšení ukazatelů zadluženosti společnosti, čímž byla zvýšena její úvěrová bonita a zlepšilo se tak její postavení na trhu, a ruku v ruce s tím i významná změna v akcionářské struktuře společnosti, neboť došlo ke snížení vlivu menšinového akcionáře na řízení společnosti v důsledku významného zmenšení jeho podílu na základním kapitálu a tím i snížení váhy jeho hlasu na valné hromadě společnosti. Emisní kurz všech nově emitovaných akcií stanovený na podkladě znaleckého posudku zpracovaného obžalovaným byl stanoven na 320 400 000 Kč, byť měl být stanoven toliko na částku 3 020 015,53 Kč. Rozdíl mezi těmito částkami není škodou způsobenou společností FK Baumit Jablonec, a. s., ale jakýmsi faktickým emisním ážiem, za které spolu se skutečnou jmenovitou hodnotou akcií akcionář [celé jméno svědka] nově emitované akcie upsal, v důsledku čehož významně stoupl jeho majetkový podíl na této akciové společnosti na úkor druhého akcionáře, jak bylo rozvedeno shora.

32. Otázka stanovení trestným činem způsobené škody je otázkou právní, nikoliv znaleckou. Jako podklad ke zjištění výše škody je však zhusta zapotřebí odborných znalostí, jimiž soud nedisponuje, a které se tak snaží v rámci trestního řízení získat cestou ustanovení znalce z příslušného oboru, jenž takovými znalostmi na rozdíl od soudu disponuje. Ani znalec Doc. Brada, ani znalec Prof. Smejkal nebyli schopni odpovědět na dotaz soudu, jakým způsobem či úvahou by bylo možno odpovědět na otázku, zda akciové společnosti, do které je vkládán nepeněžitý vklad, může být jeho nadhodnocením způsobena škoda, respektive toto oba znalce rezolutně vyloučili, kdy uvedli, že pokud by tržní hodnota společnosti nebyla nulová, respektive byla kladná, pak touto transakcí byl poškozen menšinový akcionář, společnost poškozena být nemohla, ta maximálně ušetřila tři miliony korun (Doc. Brada) a dále to, že vše nasvědčuje tomu, že fotbalový klub na tom spíše vydělal, protože byl ve stavu záporného vlastního jmění, tedy byl před touto transakcí v situaci, kdy měl na sebe podat insolvenční návrh (Prof. Smejkal). Jinými slovy, pokud by k transakci bylo bývalo vůbec nedošlo, společnost FK Baumit Jablonec, a. s. by zůstala v záporných číslech, musela by na sebe podat insolvenční návrh, nemohla by dále vykonávat svou činnost, neboť by nespĺňovala podmínky FAČR pro účast v nejvyšší fotbalové soutěži. Je za takové situace možno hovořit o tom, že společnost byla poškozena tím, že se jí nedostalo očekávaného nepeněžitého vkladu, respektive že obdržela vklad, jehož faktická hodnota byla mnohonásobně nižší, než hodnota, kterou stanovil obžalovaný? Dle názoru podepsaného soudu v konkrétní posuzované věci takto možné uvažovat není, neboť společnost FK Baumit Jablonec, a. s. na této transakci fakticky, „vydělala“. Jak se ostatně podává z

komentářové literatury, základní kapitál nedisponuje garanční funkcí, protože obchodní korporace (z dobrých důvodů) nemá povinnost udržovat hodnotu svého majetku ve výši základního kapitálu. Výše pohledávek věřitelů může být vyšší než nejen základní kapitál, ale i než hodnota majetku obchodní korporace, a věřitelé tak nemohou v základním kapitálu spatřovat garanci úhrady svých pohledávek. Empiricky nebyla potvrzena souvislost mezi výší základního kapitálu a mírou uspokojení pohledávek insolventních obchodních korporací (Štenglová, Havel, Čileček, Kuhn, Šuk, Zákon o obchodních korporacích, 2. vydání, 2017) Akciová společnost tedy není ze zákona povinna zajišťovat rovnováhu mezi výší svého základního kapitálu na straně jedné a hodnotou svého majetku na straně druhé. Jak se dále v komentářové literatuře uvádí, pokud by hodnota nepeněžitěho vkladu byla ke dni nabytí vlastnického práva obchodní korporací nižší, než je její hodnota předpokládaná společenskou smlouvou (usnesením valné hromady o zvýšení základního kapitálu), vznikne společnosti podle účetních předpisů (především kvůli zásadě věrného a poctivého obrazu a zásadě opatrnosti) povinnost tuto hodnotu snížit na hodnotu odpovídající skutečnosti, například formou opravné položky. Toto snížení by se v rozvaze společnosti nepromítlo do vlastního kapitálu přímo prostřednictvím snížení základního kapitálu, ale snížením hospodářského výsledku v důsledku nákladů například na opravnou položku. Společnost FK Baumit Jablonec, a. s. byla oprávněna a povinna podle účetních předpisů takto postupovat, tedy například formou opravné položky zareagovat na nesprávně stanovenou hodnotu vkladu tím, že by tuto hodnotu snížila na hodnotu odpovídající skutečnosti, v důsledku čehož by již nebylo možné uvažovat v intencích, že byla vložena nadhodnoceného nepeněžitěho vkladu jakkoliv poškozena.

33. Po zjištění skutkového stavu bylo dokazování v hlavním líčení dále zaměřeno jednak na pohnutky obžalovaného vedoucí jej k jeho protiprávnímu jednání a jednak na jeho osobní poměry za účelem správné volby druhu ukládaného trestu a jeho výměry. Motiv a zejména pak pohnutka trestného činu obvykle nejsou znakem skutkové podstaty konkrétních trestných činů, přesto však mají, jsou-li v řízení zjištěny a prokázány, svůj význam pro posouzení zejména závažnosti posuzovaného činu a je nutné je zohlednit při ukládání trestu. Na otázku objasnění pohnutky, z jaké byl skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, spáchan obžalovaným, přitom klade důraz i ust. § 89 odst. 1 písm. b) tr. řádu, dle kterého je v trestním řízení v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména, zda posuzovaný skutek spáchal obžalovaný, případně z jakých pohnutek. Pohnutka jednání obžalovaného byla zřejmě zjištěna, znalecké zkoumání tvořilo převažující část jeho příjmů z výdělečné činnosti, odměněn byl zřejmě i za práci odvedenou na zpracování tohoto znaleckého posudku. V posuzované věci bylo dále zjištěno, že obžalovaný je osobou v době páchaní nyní posuzované trestné činnosti trestně právně zachovalou, neboť byl odsouzen toliko jedenkrát, a to za sbíhající se trestnou činností, jak je rozvedeno shora. Obžalovaný se v současné době nachází ve starobním důchodu, znaleckou činnost již na podkladě zákazu nevykonává, má stabilní rodinné zázemí, nemá dluhy, další trestní stíhání proti němu není vedeno.

34. K otázce použité právní kvalifikace je zapotřebí uvést, že se obžalovaný shora uvedeným jednáním dopustil trestného činu krivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek dle § 175 odst. 1, odst. 3 tr. zákona, kterého se dopustí ten, kdo jako znalec podá nepravdivý znalecký posudek a způsobí tak značnou škodu. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný jako za tím účelem jmenovaný znalec zpracoval znalecký posudek, v němž stanovil hodnotu nepeněžitěho vkladu do společnosti FK Baumit Jablonec, a. s. zcela chybným a nesmyslným způsobem, hodnotu tohoto vkladu více než stonásobně nadhodnotil, a učinil tak v situaci, kdy si byl vědom, že na podkladě jeho znaleckého ocenění bude valná hromada společnosti rozhodovat o zvýšení základního kapitálu právě o hodnotu tohoto vkladu, k čemuž ostatně posléze došlo. Jelikož tato transakce vyústila v poškození menšinového akcionáře společnosti, lze vznik škody klást do přímě příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. Za nepravdivý znalecký posudek lze přitom považovat takový posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý,

tedy v podstatě smyšlený, což bylo v hlavním líčení nepochybně prokázáno. Obžalovaný se uvedeného jednání dopustil nejméně v úmyslu nepřímém (§ 4 písm. b) tr. zákona), neboť věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný zákonem, tj. v daném případě zájem na řádném výkonu znalecké činnosti (obžalovanému bylo známo, k jakému účelu je posudek zpracován a k jakému účelu tedy bude sloužit, byl dostatečně odborně zdatný na to, aby si tyto následky byl schopen uvědomit), a pro případ, že takový zájem poruší, s tím byl proto srozuměn.

35. V tomto směru je nutno doplnit, že na jednání obžalovaného bylo nutno aplikovat příslušná ustanovení dnes již neúčinného trestního zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, neboť právní úprava aktuální (§ 346 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku) pro něj není příznivější (je shodná).

36. Výrok o trestu – v souhrnu shora uvedených faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud hodnotil nejen společenskou škodlivost jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho pohnutkám a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob jeho života a podíl na objasnění trestné činnosti. Při ukládání druhů a výměr trestů soud vážil všechny rozhodné skutečnosti a obecná hlediska tak, jak mu ukládají ust. § 3 a § 31 tr. zákona. Takto bylo přihlédnuto (v míře, ve které se tyto skutečnosti podařilo soudu v hlavním líčení zjistit) ke stupni nebezpečnosti trestného činu pro společnost, k možnosti nápravy a poměrům obžalovaného. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jeho života, byly zvažovány možnosti nápravy a bylo zohledněno i jeho chování po činu, dále byl zohledněn význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osoba obžalovaného, jakož i míra jeho zavinění a jeho pohnutka. Podepsaný soud rovněž zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska okolností polehčujících a přitěžujících ve smyslu ust. § 33 a § 34 tr. zákona. V neposlední řadě byla vzata v potaz i délka doby, která od spáchání trestného činu uplynula, a to včetně délky, po kterou trvá samotné trestní řízení.

37. Za trestný čin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek dle § 175 odst. 1, odst. 3 tr. zákona může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody ve výměře od dvou do deseti roků. Ukládání trestu dle ust. § 175 odst. 3 tr. zákoníku je odůvodněno pravidly pro ukládání souhrnného trestu, jak jsou tato vtělena do ust. § 35 odst. 2 tr. zákona s odkazem na ust. § 35 odst. 1 tr. zákona, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na čin nejprísněji trestný. V daném případě se jedná o dva trestné činy zcela totožné, nejedná se o dva dílčí útoky trestného činu jediného, neboť jejich spáchání od sebe dělí delší časový úsek (více než deset měsíců). Že se jedná o trestnou činnost sbíhající, tedy trestnou činnost páchanou předtím, než byl vyhlášen rozsudek Okresního soudu v Liberci č. j. 6 T 85/2019-2714 ze dne 16. června 2020, z něhož je rušen výrok o trestu, vyplývá z důkazu provedeného jak opisem z rejstříku trestů obžalovaného, tak i podstatným obsahem přílohového spisu samotného. Uvedenému datu, tedy datu vyhlášení rozsudku, páchaní nyní posuzované trestné činnosti předcházelo, čímž byly splněny podmínky pro uložení souhrnného trestu, jak jsou tyto vtěleny do ust. § 35 odst. 2 tr. zákona, což nutně vyústilo i ve zrušení výroku o trestu z uvedeného rozsudku.

38. Na základě shora uvedeného bylo nutné dospět k jednoznačnému závěru, že na obžalovaného je nutno působit přiměřeným zpřísněním jí dříve uloženého trestu, a to konkrétně zpřísněním o devět měsíců, tedy na dva roky a devět měsíců z původních dvou roků při zachování stejné (již nejvyšší přípustné) délky zkušební doby podmíněného odkladu výkonu tohoto trestu. Jak již bylo uvedeno shora, ze spisového materiálu a provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný není osobou trestně právně narušenou, která by se opakovaně dopouštěla trestné činnosti, respektive že je na něj naopak nutno hledět jako na osobu v době páchaní nyní posuzované trestné činnosti zcela bezúhonnou. Jedná se o ojedinělý excés z jím jinak společensky konformně vedeného života. Jako přitěžující okolnosti soud hodnotí jednak skutečnost, že je obžalovanému ukládán trest za dva trestné činy, a jednak to, že škoda, kterou svým jednáním způsobil, překročila hranici značné škody mnohonásobně. Na druhou stranu je rovněž nutno zohlednit, že od spáchání nyní posuzovaného jednání nikoliv vinou obžalovaného již uplynula velmi dlouhá doba (14 let), když

po celou tuto dobu se obžalovaný žádného dalšího protiprávního jednání (ani v rovině přestupkové) nedopouští.

39. Za takové situace je možné dospět k závěru, že na obžalovaného lze postupem dle § 175 odst. 3 tr. zákona za užití § 35 odst. 2 tr. zákona působit toliko výchovným trestem, tedy souhrnným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu ve výměře uvedené shora, za současného zpřísnění dříve uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce soudního znalce pro obor ekonomika o dva roky (tj. na sedm z původních pěti roků). Obžalovanému je nadto zpřísněn i peněžitý trest uložený mu ve shora citovaném rozsudku za sbíhající se trestnou činnost v původní výměře 100 000 Kč, když tento je zpřísněn o částku 50 000 Kč na celkovou částku ve výši 150 000 Kč, neboť obžalovaný trestnou činnost spáchal v rámci výkonu své znalecké (výdělečné) činnosti, tedy za účelem dosažení zisku, a jeho aktuální majetkové poměry, jak byly zjištěny, uložení a výkon takového trestu umožňují. Spolu se zpřísněním peněžitého trestu byl soudem v rámci ukládání souhrnného trestu zpřísněn i náhradní trest odnětí svobody pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, a to z původních deseti měsíců o dva měsíce na měsíců dvanáct. Uvedeným způsobem, tedy zpřísněním peněžitého trestu včetně náhradního trestu odnětí svobody bylo soudem postupováno s ohledem na postup Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci, jenž stejným způsobem postupoval v řízení vedeném o sbíhající se trestné činnosti ve svém rozsudku č. j. 31 To 414/2020-2755 ze dne 7. dubna 2021, tedy v rozsudku vyneseném již za účinnosti zákona č. 333/2020 Sb., kterým byl novelizován trestní zákoník, z něhož byla vypuštěna ustanovení o náhradním trestu odnětí svobody pro případ nezaplacení trestu peněžitého (§ 69 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. září 2020).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 19. října 2022

Mgr. Přemysl Pechlát
soudce